సింహసేనాపతి

గోవిందలూరి సాంబశివరావు

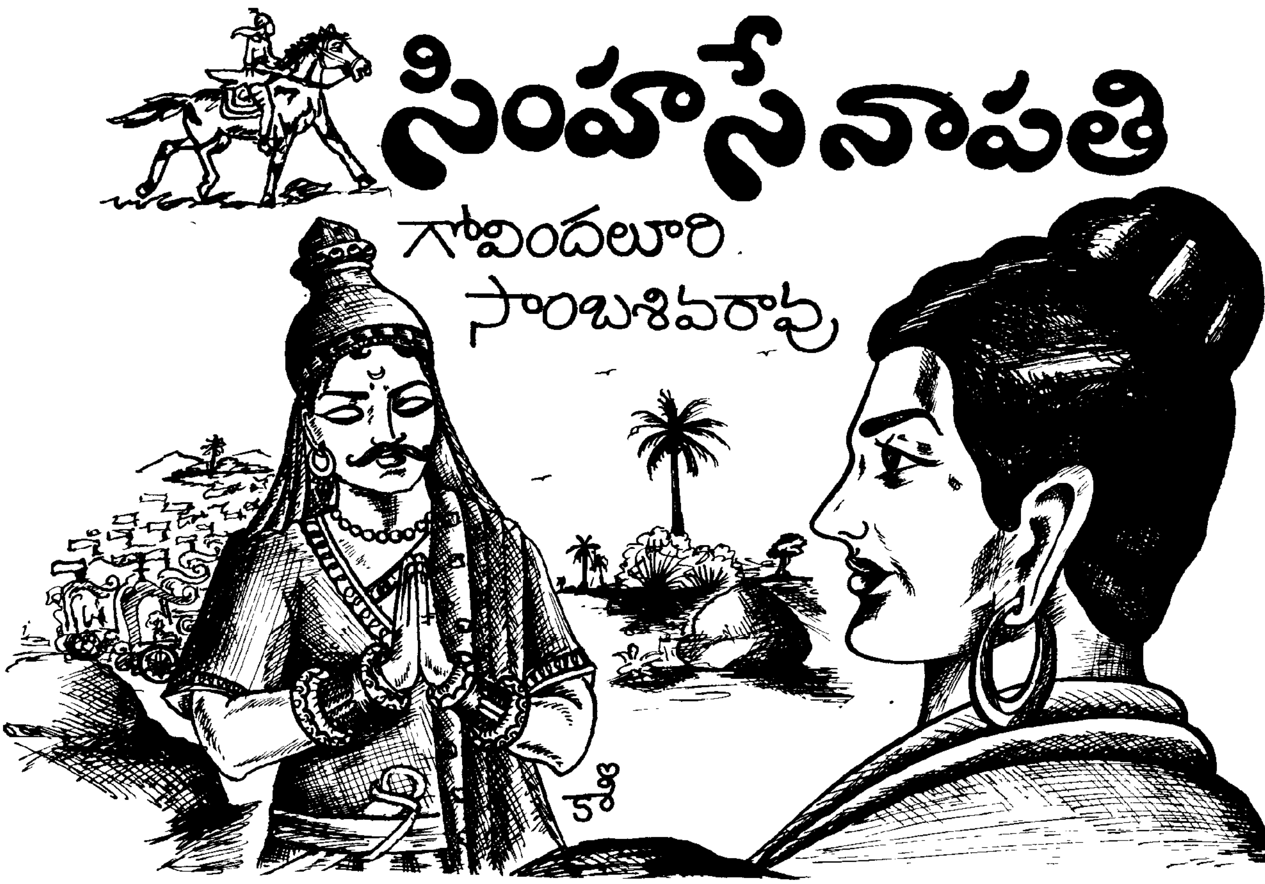

బుద్ధుని కాలంలో వైశాలీ రాజ్యాన్ని లిచ్ఛవీ రాజులు పాలిస్తూ వుండేవాళ్లు. వీరు సూర్యవంశపు రాజులు. బుద్ధుడు గూడా సిద్ధార్థుడుగా సూర్య వంశస్తులైన శాక్యరాజుల వంగడంలో పుట్టాడు. అందువల్ల వారికి, వీరికి చుట్టరికాలు అవీ అన్నీ వున్నాయి.

సిద్ధార్థుడు ఇంటిలోంచి వెళ్లి, గయలో బోధివృక్షం క్రింద సంబుద్ధియై, నూతనమైన బౌద్ధ ధర్మాన్ని ప్రపంచిస్తున్న రోజులు అవి. బుద్ధుడు మగధలో ధర్మప్రచారం చేసుకుంటూ చేసుకుంటూ పాటలీ గ్రామం మీదుగా వైశాలీ నగరాన్ని చేరుకుంటూ వుండగా, ఆయనకంటే ముందే ఆయన ఘనత గొప్పతనం, మహిమలు అన్నీ లిచ్ఛవీ రాజకుమారులకు, ప్రజలకు వినబడుతూ వచ్చాయి. బుద్ధ భగవానుడు వైశాలీ నగరాన్ని చేరుకుని, మహావనంలో వున్న కూటాగారంలో విడిదిడిగి, ధర్మ ప్రచారం చేయటం ప్రారంభం చేశారు. లిచ్ఛవీ రాజకుమారుల్లో పరువు ప్రతిష్ఠగల వారంతా బుద్ధుడు చెబుతున్న ఈ ధర్మాన్ని గురించే చర్చలు, మన్ననలు మొదలుపెట్టారు.

ఒకరోజున రాజసభలో ఈ ప్రసక్తి వచ్చింది. ఆ సభలో ప్రతి రాజకుమారుడు బుద్ధుని గుణాలను గూర్చి, బుద్ధుడు చెప్పే ధర్మంయొక్క ప్రాశస్త్యాన్ని గురించి, బుద్ధుడు నిర్వహిస్తున్న సంఘం యొక్క ప్రశస్తినిగురించి ఒకటే మెచ్చుకోవడం; మరొకమాట లేదు. ఆ సభలో కొంతమంది జైనులుకూడా వున్నారు. సింహ సేనాపతి అని లిచ్ఛవీ రాజుల సేనాపతి గూడా వున్నాడు. సింహసేనాపతికి ఈ మాటలు విన్నకొద్దీ ఇట్లా అనిపించింది. “నిజంగా ఈ బుద్ధుడు అర్హతుడు. నిస్సంశయంగా ఈ బుద్ధుడు సమ్యక్‌జ్ఞాని. నిశ్చయంగా ఈ బుద్ధుడు సంబుద్ధి. లేకపోతే ఇంత మంది సుప్రతిష్ఠితులయిన లిచ్ఛవీ రాజకుమారులు ఆయన్నుగూర్చి ఇంత ఇదిగా ఎందుకు సమ్మగ్ధులవుతారు ? మెచ్చుకుంటారు ? అట్టి మహా పురుషుని దర్శనం చేసుకోని నాజన్మ ఎందుకు?” అని.

2

సింహ సేనాపతి జైనుడు. జైనుల్లో నిగంఠనాథుని శిష్యుడు. జైనులకు, కొత్తగా పైకి వస్తున్న బౌద్ధులకు ఆ రోజుల్లోనేకాదు, ఆ అనంతరం గూడా సరిపడినట్లు ఎచ్చటా కన్పించదు. ఎప్పుడు ఆ విషయం ఎట్లావున్నా, ఆ రోజుల్లో జైన సన్యాసులకు శాక్య పుత్రీయులైన బౌద్ధ భిక్షువులకు మధ్య పచ్చగడ్డి వేస్తే మండిపోతూ వుండేది. ఈ సంగతిని అంతా బాగా యెరిగిన సింహ సేనాపతి ముందుగా గురువు ఆజ్ఞ పుచ్చుకు పోదామని నిగంఠనాథుని ఆశ్రమానికి వెళ్లాడు. వెళ్లి ఆయనకు నమస్కారాది మర్యాదల నెరపి “స్వామీ ! నేను శ్రమణుడైన బుద్ధుణ్ణి చూట్టానికి పోవాలనుకుంటున్నాను” అన్నాడు.

గురువు నిగంఠనాథుడు విస్తుపోయాడు. “సింహా ! నీవు క్రియావాదివి. బుద్ధుడు అక్రియావాది. క్రియావాదివైన నువ్వు ఏ విధంగా అక్రియావాదియైన గౌతముణ్ణి చూద్దామని పోతున్నావు? బుద్ధుడు శ్రావకులకు అందరికీ అక్రియావాదాన్ని బోధిస్తున్నాడు” అన్నాడు. అయితే సింహసేనాపతికి బుద్ధుణ్ణి చూడాలన్న ఇచ్ఛ ఉరువేలంగా వుండిపోయింది. గురువు మాటను చెవిని పట్టించుకోకపోవడమూ మర్యాదగా కన్పించలేదు. అందువల్ల అప్పటికి ఆయన ఆ కోర్కెను అణుచుకున్నాడు.

3

సింహ సేనాపతి రాచకార్యం మీద రోజూ రాజసభకు పోతూవుండాలి. స్కంధావారానికి పోయి సైన్య వ్యవహారాలను చూచుకుంటూ వుండాలి. ఇందులో ఎక్కడికి వెళ్ళినా అక్కడి వారు బుద్ధుణ్ణిగూర్చి, బుద్ధుని గుణాలను గూర్చి, బుద్ధుని మహిమలనుగూర్చి తప్ప మరో మాట మాట్లాడుకోవడంలేదు. రాజసభలోను సైనిక స్కంధావారాల్లోను గూడా ప్రసిద్ధులయిన రాజకుమారులు అందరి నోటివెంట బుద్ధుణ్ణి గూర్చిన ప్రశంస తప్ప మరొకటి వినరావడంలేదు.

ఆంధ్రపత్రిక–సచిత్ర వారపత్రిక
1954 మార్చి 10
పంచిక నుంచి

ఇవి వింటున్నకొద్దీ సింహ సేనాపతిలో శాక్యబుషి గౌతముణ్ణి చూద్దామన్న వాంఛ మిక్కుటం కాజొచ్చింది. తిరిగి ఒకరోజున ఆయన జైన నిగంఠుణ్ణి దర్శించి తనలోని యిచ్ఛను వ్యక్తం చేశాడు. తిరిగి ఆయన 'నీవు' క్రియావాదివి, అక్రియవాదియైన గౌతముణ్ణి ఎట్లా చూస్తావు అని అపవారించాడు. మళ్ళీ ఆయనలో ఈ కోర్కె శాంతించింది.

శాంతించిందేగాని,ఆ కోర్కె ఈ మనస్సులో పచ్చి ఆరలేదు. రోజా రాజసభలో స్కంధావారంలో బుద్ధుణ్ణిగూర్చి ప్రశస్తే వింటూ వుంటంవల్ల అది దినము, దినము సెలవేసింది. నిగంఠనాథుడు బుద్ధుణ్ణి చూడ్డానికి తన్ను అనుమతిస్తాడేమోనని సేనాపతి ఆయన్ను మూడోసారిగూడా అడిగిచూచాడు. మూడోసారిగూడా నిగంఠ జైనుడు బుద్ధుని దర్శనం అయోగ్యం అని నిషేధించాడు.

సింహ సేనాపతికి అరికాలిమంట నెత్తికెక్కింది. 'ఒరే; ఈ గురువు నన్ను బుద్ధుణ్ణి చూడవద్దంటాడేమి ?' అని కోపం వచ్చింది. ప్రసిద్ధులు, అప్రసిద్ధులు అంతాపోయి ఆయన్ను చూసివచ్చి, ఆ చూచివచ్చిన ఆనందంయొక్క స్మృతిచేతనే అంతగా ముగ్ధులైపోతూవుంటే, ఈ గురువు, తన్ను పోనీయడేమి అని ఆయనకు కోపంవచ్చింది, ఇక ఈసారి చెప్పటం, గిప్పటం లేదు. పోయి చూచిరావటమే, అని సింహ సేనాపతి మనస్సులో నిశ్చయం చేసుకున్నాడు.

4

బుద్ధుణ్ణి చూట్టానికని బయలుదేరిన సేనాపతి ఐదువందల రథాలు వెంటరాగా బయలుదేరాడు. రోజు రోజుల్లా ప్రయాణం చేసి, గౌతముడు విడిసివున్న ఆరామాన్ని చేరుకున్నాడు. బుద్ధుడు ఎక్కడ వున్నాడో అక్కడకు వెళ్ళి భగవానుడికి నమస్కారం చేసి, ఒకప్రక్కగా ఆసీనుడై సంతుష్టిని పొందాడు.

బుద్ధుడు ఆయన్ను కుశల ప్రశ్నాదికాలు అడిగి, మాటను ధర్మప్రసంగంలోకి మార్చాడు. అప్పుడు సింహసేనాపతి అన్నాడు గదా : ''స్వామీ, మిమ్మల్ని గురించి ఇట్టి మాటలు వింటున్నాను. శ్రమణుడైన గౌతముడు అక్రియావాది. అక్రియను ఒక ధర్మంగా ఉపదేశిస్తున్నాడు. ఆయనదగ్గర శిష్యులెవరు చేరడంలేదు. ఇట్టి మాటలు వింటున్నాను. మరికొందరు అంటున్నారుగదా గౌతముడు అక్రియావాదాన్ని ఉపదేశించడమే కాదు ఆయనగూడా వట్టి అక్రియావాదేనని. ఇది నింద అనుకోవద్దు, విన్న మాటలు విన్నట్లు చెబుతున్నాను. మిమ్మల్ని నిందించడం నా మతం కాదు'' అని.

''సింహా ! నీకు నేను అక్రియావాదినని అనుమానం వున్నదా !'' అని బుద్ధభగవానుడు చిరునవ్వు నవ్వాడు.

సింహ సేనాపతి

''ఆ అనుమానం తీర్చుకుందామనే గదా వచ్చింది'' అన్నాడు సింహసేనాపతి.

''అవును ! అనుమానం కలగడం సహజమే. నేను చెబుతున్న ధర్మంలో కొంత అక్రియగా కన్పించేది వుంది. ఇక నీకు జైనులు తోడయెను. అందువల్ల అంతా అక్రియగానే భాసిస్తుంది'' అని మెల్లగా హసించాడు బుద్ధుడు.

''అంటే మీ ధర్మంలో కొంత అక్రియ గూడా వున్నదంటారు ?'' అని ప్రశ్నగా కన్పించకుండా సేనాపతి ప్రశ్నించాడు. భగవంతుడైన బుద్ధుడు ఇల్లా సమాధానం చెప్పాడు.

''సింహా ! కాయదుశ్చరితం, వచన దుశ్చరితం, మనోదుశ్చరితం పనికిరాదంటాను. అట్లాగే అనేకమైన పాపాలను చెయ్యవద్దంటాను. మంచిపని చెయ్యకపోయినా చెడుపని చేయకుండా వూరుకోవడం మంచిదంటావా ! కాదంటావా ? ఇదే అక్రియా అయితే, జైనులు చెబుతున్న క్రియావాదంకన్నా, నా యీ అక్రియవాదమే ధర్మవిహితం అని తేలడంలేదా.

సంస్కృతి

త్రాగడం నాగరికత
త్రాగకపోవడం సంస్కారం
నాగరికతా సంస్కారాల
నడుమ నలుగుతూంది
నేటి మన సంస్కృతి

— కొండవలస శ్రీనివాసరావు

సింహ ! ఇది గౌతమశ్రమణుని అక్రియావాదం. క్రియావాదం గూడా బుద్ధుని మతంలో చాలా వుంది. ఈ క్రియకోసమే ధర్మోపదేశం జరుగుతున్నది. నేను కాయసుచరితాన్ని బోధిస్తున్నాను. కాయసుచరితం అంటే అహింస, మనస్సును వ్యభిచరించకుండా పట్టుకోవడం. దొంగబుద్ధి లేకుండా వుండటం.

అట్లాగే వాక్సుచరితం కావాలంటున్నాను. అంటే సత్యం చెప్పమంటున్నాను. నోరు పారవేసుకోవడం, మాటల్లోకి కాఠిన్యాన్ని రానీయడం తగదంటున్నాను. అట్లాగే మనసాసుచరితం వ్యక్తమానం కావాలంటున్నాను. అంటే లోభచింత, ద్రోహచింత మొదలైన దుష్టవిశేషాలను వదిలిపెట్టి సమ్యగ్దృష్టిని అలవరుచుకోమంటున్నాను. ఇది ఉత్తమ ధర్మం యొక్క క్రియారూపం అని చెబుతున్నాను. ఈ విధంగా గౌతముడు క్రియావాది గూడాను.

సింహా ! ఇది నువ్వు విన్నావో లేదోగాని, కొంతమంది నన్ను గురించి నాతోనే ఇట్లా అంటూవుండటం వుంది. ''గౌతముడా ! నీవు చెప్పే ధర్మం మమ్మల్ని ఆశ్వాసిస్తున్నట్లు వుంటుంది.దుఃఖాన్నినివారించేదివలె వుంటుంది.'' నేను అట్టి విధంగా లోకాన్ని ఆశ్వాసించడం కోసమే ధర్మబోధ చేస్తున్నాను. అందువల్లనే ఇంతమంది శ్రావకులు నా ధర్మాన్ని అవలంబిస్తున్నారు.''

5

బుద్ధుని ఈ ధర్మోపన్యాసం సింహ సేనాపతిని ముగ్ధుణ్ణి చేసింది. అతని మనస్సులో ధర్మపువాసనలను గాలిలాగా వూదింది. ''భగవానుడా ! ఆశ్చర్యం ! ఇదిగదా ధర్మం అంటే ! నన్ను మీ ఉపాసకులలో చేర్చుకోండి. తరిస్తాను'' అన్నాడు.

బుద్ధభగవానుడు ఆ మాటలు విని కొంచంసేపు ఆలోచనా నిమగ్నుడై అనంతరం తలను ఒకసారి పంకించి ''సింహా ! కొంచెం ఆలోచించి మరీ ఏదన్నా చెయ్యి; నీవంటి వూరికే సంభ్రాంతులయ్యే మనుష్యులు విషయాన్ని బాగా ఆలోచించి, తెలుసుకున్న తర్వాత ఏమన్నా చెయ్యడం మంచిది.'' అన్నాడు.

''భగవంతుడా ! మీ ధర్మ కథనం నన్ను చాలా సంతుష్టుణ్ణి చేసింది. ఇక మీరుగాబట్టి అంటున్నారు గాని, ఇంకో ఇంకో శ్రావకుడు ఎవరైనా, నావంటి శిష్యుడు దొరకగానే వైశాలి అంతా తిరిగి ఇదిగో ! సింహసేనాపతి నాకు శిష్యుడైనాడు అని సగర్వంగాచాటి చెప్పుకునేవాడు. కాని మీరు అట్లా చెయ్యడంలేదు, అది గూడా నన్ను సంతుష్టుణ్ణి చేస్తున్నది. భగవంతుడా ! నన్ను నీ ఉపాసకుణ్ణిగా స్వీకరించు. ఇదిగో రెండోసారి నిన్ను శరణు అంటున్నాను.''

ఈ మాట విని భగవానుడైన బుద్ధుడు ఈలా అన్నాడు :

''సింహా ! చాలాకాలం నుంచి మీ యింటివారంతా, నిగంఠ జైనులను అనుసరిస్తూ వచ్చారు. నిగంఠనాథునికి మీ యిల్లు చిరకాలం ఆశ్రయమై వుంది. ఇప్పుడు ఈ శాక్యభిక్షుని ఉపాసకుడవై అతనికి భిక్ష పెట్టనంటే, అది నాకు నచ్చదు. అట్టి కోరిక నాకు వున్నదని ఎన్నడూ భావించకు. అందుచేతనే నా మాటలు విని సంభ్రాంతులై పొంగేవాళ్ళను హెచ్చరిస్తూ వుంటాను.''

''భగవంతుడా ! నా మనస్సు నీయందు ఎంత ఇదిగా అభిరతం అయ్యేట్లు చేసుకుంటున్నావు ! నీలోని ఈ మహాగుణం నన్ను అతిప్రసన్నుణ్ణి చేస్తున్నది. సంతుష్టుణ్ణి పొనరుస్తున్నది. నేను వాళ్ళ వీళ్ళ అంటూ వుండగా విన్నానుగదా ''గౌతమ శ్రమణుడు ఉపాసకులను తనకే భిక్షవేయమని శాసిస్తాడని మరి ఇంకో ధర్మాన్ని అనుసరించే భిక్షువుకు భిక్షవేయ వద్దంటాడని.'' కాని ఇప్పుడు ఏమి వింటున్నాను. భగవంతుడైన బుద్ధుడు నన్ను నిగంఠజైనుణ్ణి తిరస్కరించవద్దని హెచ్చరించడం వింటున్నాను. భగవంతుడు చెప్పినదే

ముక్తమని గూడా నా భావానికి తడుతున్నది. బుద్ధుడా! ఇదో మూడోసారి అడుగుతున్నాను. నన్ను నీ ఉపాసకునిగా స్వీకరించు. శరణు అంటున్నాను.''

6

ఆ అనంతరం భగవంతుడు సింహసేనాపతికి ఆను పూర్వికధను చెప్పారు. దానకధ, శీలకధ, స్వర్గకధ చెప్పారు. కామభోగాలలోవున్న దోషాన్ని వివరించారు. నిష్కామకర్మయొక్క మహత్వమెట్టిదో బోధించారు. మనస్సు, దాని ఆరోగ్యము అంటే ఏమిటో, అరోగ చిత్తము, మృదు చిత్తము, అనాచ్ఛాదిత చిత్తము, ఉదగ్ర చిత్తము, ప్రసన్నచిత్తము, అంటే ఏమిటో చెప్పారు. దుఃఖము, సముదయము, నిరోధము, మార్గము, ఇవి వివరించారు. ఇవ్వన్నీ వింటూ సింహసేనాపతి కూర్చున్న ఆసనంమీద కూర్చున్నట్లే విమలుడు, ధర్మచక్షువు, ప్రసన్నచిత్తుడు అయినాడు. అప్రయత్నంగా అతని నోటివెంట ఏది సహోదయధర్మమో, అది నిరోధధర్మం గూడాను అన్న మాటలు వచ్చాయి. సింహసేనాపతి దృష్టధర్ముడు, ప్రాప్తధర్ముడు, విహితధర్ముడు, పర్యవగాఢధర్ముడు అయినాడు. సందేహ రహితుడైనాడు. వాదంతోను, వివాదంతోను నిమిత్తంలేని చిత్తశుద్ధి ఆయనకు అప్పుడు లభ్యమైంది. విశారదత ప్రాప్తించింది. శాస్త్రయొక్క శాసనంచేత స్వతంత్రుడైనాడు.

అప్పుడు ఆయన భగవంతునితో ఈలా అన్నాడు. ''భగవంతుడా మీరు సంఘసహితంగా రేపు నా ఆతిధ్యాన్ని స్వీకరించండి.''

భగవంతుడు మౌనంతో ఆ ప్రార్థనను స్వీకరించారు. భగవంతుడు తన ఆతిధ్యాన్ని స్వీకరిస్తాడని తెలిసిన అనంతరం సింహ సేనాపతి ఆసనంమీదనుంచి లేచి, భగవంతునికి అభివాదనం చేసి, ప్రదక్షిణం ఆచరించి, ఇంటికి పయనమై వచ్చివేశాడు.

వచ్చిన దగ్గరనుంచి రేపు భోజనానికి ఏర్పాట్లు ప్రారంభమైనాయి. ఒక మనిషినిపిలిచి ''ఒరే! మంచి తాజామాంసం దొరుకుతుందేమో తెలుసుకురా'' అని సింహసేనాపతి ఆజ్ఞాపించాడు. ఆరాత్రి అంతా అట్లా సందడిగా నడిచిపోయింది. తెల్లవారినతర్వాత, ఉత్తమ ఖాద్యాలు, భోజ్యాలతో వంట అంతా తయారైన తర్వాత ఆయన బుద్ధ భగవానుడు విడిసివున్న ఆ రామానికి వెళ్ళి భిక్షకు ఆహ్వానించి వచ్చాడు.

7

అపరాహ్ణం అయింది. భగవానుడైన బుద్ధుడు చీవారాన్ని ధరించి, పాత్ర పుచ్చుకొని భిక్షు సంఘసహితంగా పాదచారయై భిక్షకు కదిలి వచ్చారు. సింహసేనాపతి ఆసనాలు అవ్వీ ఏర్పాటు చేసి వడ్డన అంతా సిద్ధం చేయించివేశాడు. భగవంతుడు భిక్షను స్వీకరిస్తున్నాడు.

ఏ సమయాన బుద్ధుడు సింహసేనాపతి గృహంలో భిక్ష స్వీకరిస్తున్నారో, ఆ సమయంలోనే నిగంఠజైనులు వైశాలీలో ఇంటి ఇంటికి తిరుగుతూ బుద్ధునిగూర్చి సింహసేనాపతిని గూర్చి దుష్ట ప్రచారం ప్రారంభం చేశారు. సింహసేనాపతి నేడు ఒక మోట పశువును చంపి శాక్యపుత్రశ్రమణకుడికి వండి పెడుతున్నాడు. అట్లా ఈ సేనాపతి చేశాడని తెలిసికూడా గౌతమశ్రమణకుడు ఆ మాంసం తింటున్నాడు. అసలు గౌతముడే ఆ మాంసం వండించి పెట్టమన్నాడు అంటూ ప్రచారం చేశారు.

ఇదంతా కని, విని, ఒక వ్యక్తి నిజమే అనుకొని సింహ సేనాపతి యింటికి వచ్చి ''అయ్యా! మీరు ఇది విన్నారా?''అని అడిగాడు.

''ఏమిటి ? విన్నది ?''

''నిగంఠజైనులు చెబుతున్నది.''

''ఏమి చెబుతున్నారేమిటి ?''

''బుద్ధుడికి మీరు మోటపశువు మాంసం వండి పెట్టేస్తున్నారని !''

''ఇంతేగదా !'' అని సింహ సేనాపతి నవ్వివూరుకున్నాడు. ఆ వచ్చిన వ్యక్తికి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఔత్సుక్యమూ కల్గింది. ఇంతేగదా అంటే ఏమిటన్నట్లు చూచాడు.

సింహసేనాపతి ఇట్లా చెప్పాడు. ''బాబూ! ఇదంతా నీకు తెలియదు. ఈ నిగంఠజైనుడు వున్నాడు ఆయన చిరకాలంనుంచి నా దగ్గర బుద్ధుణ్ణి తిట్టడం, నిందించడం ఒక పనిగా పెట్టుకున్నాడు. ఆయనకు రెండే పనులు వున్నాయి. ఒకటి బౌద్ధధర్మాన్ని నిందించడం, రెండు బౌద్ధసంఘాన్ని నిందించడం. ఆయనకు భగవంతుడయిన బుద్ధుణ్ణి అసద్వాదియని, తుచ్ఛుడని, మిధ్యావాది అని నిందించటానికి నోరు ఎట్లావస్తున్నదో తెలియకుండా వుంది. సిగ్గులేకపోతే సరి ! ఇక మాంసం అంటావా, ఇది విను, మేము ప్రాణరక్షణ నిమిత్తమైగూడా ఇంకో ప్రాణాన్ని తియ్యం.''

ఈ మాటలు అని సేనాపతి యింటిలోకి వచ్చివేశాడు. లోపల వడ్డన జోరుగా సాగుతోంది. సేనాపతి స్వయంగా భగవంతునికి ఉత్తమ ఖాద్యాలను భోజ్యాలను వడ్డించి సంతర్పితుణ్ణి చేశాడు. భోజనం అయిన తర్వాత చేతులు కాళ్ళు కడుగుకొని భగవానుడు ఆశీనుడైనాడు. తక్కుంగల భిక్షు సంఘం అంతా ఆయన చుట్టు చేరింది. సింహ సేనాపతి గూడా వేరే ఆసనంమీద కూర్చున్నాడు. భగవానుడు ధార్మికకధా కధనంతో అందర్నీ సంతర్పితులను చేశాడు.

8

ఆరామం చేరుకొనేదాకా శాక్యముని ఎవరితోను ఏమీ దారిలో మాట్లాడలేదు. ఆరామం చేరుకున్న తర్వాత ఆయన భిక్షు సంఘాన్ని సమావేశ పరిచారు. నిగంఠ జైన వృత్తాంతం ఆయన మనస్సులో ఆడుతూనే వుంది. మాంసాహారాల్ని గూర్చి వారు చేస్తున్న దుష్టప్రచారం భగవానుడికి కష్టం కల్గించింది. సమావేశమైన భిక్షు సంఘాన్ని తిలకించి ఆయన ఈలా అన్నాడు : మీకు ఆయా మాంసాలు ఇష్టం అని చెప్పి వండించుకు తినండి. శుద్ధ మత్స్యం యొక్క మాంసం తినడానికి మాత్రం అజ్ఞ ఇస్తున్నాను.

ఈ విధంగా సింహ సేనాపతి దీక్ష బుద్ధుని ధర్మానికి ఒక కొత్త శాసనాన్ని సమకూర్చి పెట్టింది. ★